

KRIŠKOVIĆ P.: BIOAGRIKULTURA U PRAKSI. PROIZVODNJA ZDRAVE
I JEFTINE HRANE. „MLADOST“, ZAGREB, 1989. 1-247.

Iz multidisciplinarnе problematike bioagrikulture Krišković je pokušao da nas upozna sa nekim osnovama biološke agrikulture i prakse, koja se odnosi na biljnu proizvodnju (kukuruz, soju, krompir), biološko povrtarstvo, biološko voćarstvo, manje biološko vinogradarstvo. Pored ovih poglavlja u knjizi se izlažu ukratko podaci o biološkoj poljoprivredi danas, o čoveku i živom svetu, homeopatiji i radioesteziji u voćarstvu.

Sasvim je razumljivo da su različita poglavlja po obimu nejednako obrađena. Autor je po struci voćar i biološko voćarstvo zauzima najveći deo publikacije, potom biološko povrtarstvo, ratarstvo i ostalo.

U uvodnom delu iznosi se o kvalitetu hrane, kvantitativnim i kvalitetnim rezultatima i kvaliteti proizvoda. Sve to je dosta sažeto i kratko, sa namjerom da se sagleda biološki kvalitet. Drugo poglavlje odnosi se na bioagrikulturu u praksi. Tu se uglavnom obrađuje zemljište sa svojim osobinama (fizičkim, hemijskim i biološkim). Nastavak ovog poglavlja je sa osnove biološke poljoprivrede, odnosno nastavak zemljišnih osobina (plodnost, hranljivi elementi i sl.).

Dalja poglavlja obrađuju pripremanje zemljišta, ishranu bilja, fertilizaciju i plodored. To su osnovne agrotehničke mjere koje se razlikuju u bioagrikulturi od dosadašnje klasične, tradicionalne, konvencionalne poljoprivrede.

Posle ovog dela publikacije, autor prelazi na iznošenje proizvodnje kukuruza mulčiranjem, soja u biološkoj proizvodnji hrane i francuski način sadnje krompira. Za sva ova tri useva dato je poreklo, pripremanje zemljišta, sorte i ostali podaci o setvi, nezi i berbi i nekim specifičnostima (soje).

Biološko povrtarstvo, pored definicije sadrži čitav niz osnovnih agrotehničkih mera, koje treba sprovesti u povrtnjaku. Ovaj deo može korisno poslužiti povrtarima, da gaje povrće na pravi biološki način. Autor nije dao posebno gajenje pojedinih vrsta povrća, kako se to uobičava u inostranoj publicistici (njemačkoj).

Biološko voćarstvo je najdetaljnije i najiscrpnije izneto (obrađeno) u odnosu na druge proizvodnje, što je sasvim razumljivo iz više razloga, prvo, autor je voćar, a drugo, prv a njegova publikacija izdata još 1972. godine, najviše praktikuje biološko voćarstvo u svetu. Taj deo će i najviše koristiti kako proizvođačima, tako i amaterima (vikendašima). Biološko vinogradarstvo je kratko obrađeno, mada u inostranstvu, naročito u SRN ima dosta podataka, naravno manje nego za voćarstvo.

Sledeća poglavlja: biološka poljoprivreda u svetu, čovek i živi svet, nova saznanja o plodnosti zemljišta, homeopatija i radiestezija u voćarstvu obrađena su kao osnovni pojmovi kratko. Ovde je poglavlje prelaz na biološku poljoprivredu, koje zaslužuje da se o njemu nešto više kaže jer je od neobične važnosti za bioagrikulturu.

Na kraju autor daje spisak literature sa 30 bibliografskih jedinica, što se može reći da je veoma skromno s obzirom koliko je poslednjih desetak godina objavljeno samo na nemačkom jeziku.

Knjiga je opremljena uspešnim crtežima i fotografijama, koji doprinose kvalitetu tekstova.

Ova publikacija može korisno poslužiti svima onima koji se interesuju za ovu problematiku, bilo da nameravaju da se njome bave ili je već praktikuju.

Prof. dr Budimir Milojić